

Çocuk ve Kelebek

Çınar BİBER

Çocuk ve Kelebek

Çınar BİBER

Kıvrımlı sokakları olan küçük bir kasabada Leo adında bir çocuk yaşırdı. Sıcak kahverengi teni, kıvrırcık siyah saçları ve ön dişlerinin arasında bir boşluk vardı. Her sabah kanvas çantasına kurşun kalemler ve bir defter koyardı. Gördüğü her şeyin haritasını çizmeyi çok severdi. Güneşli bir gün, bahçeyi keşfederken çitin yanında kanat çırpın turuncu bir şey fark etti.

Bir kelebek! Parlak turuncu kanatları vardı; kanatlarında siyah damarlar ve kenarları boyunca beyaz benekler bulunuyordu. Bir kanadının ucu biraz yıpranmış görünüyordu, sanki uzun bir yol kat etmiş gibiydi. Leo onun mor bir çiçeğin üzerinde dinlendiğini izledi. "Merhaba," diye fısıldadı. Kelebek kanatlarını usulca açıp kapattı. Leo yorgun göründüğünü fark etti, bu yüzden sessizce oturup bekledi.

Kelebek sarı bir çiçeğe, sonra pembe bir çiçeğe kondu ve tatlı nektar yudumladı. Leo merakla onu takip etti. Sık sık durduğunu gördü, sanki nefes nefese kalıyordu. "Bir yolculukta olmalısın," dedi Leo yumuşak bir sesle. Kelebek havaya yükseldi ve etrafında döndü, sonra uzattığı parmağına kondu. Minik ayakları tenini gıdıkladı.

Leo kelebeęi dikkatlice gölgeli bir yere taşıdı. Çantasını açtı ve defterini çıkardı. "Nereye gittięini anlamam gerek," dedi. Bahçenin kaba bir haritasını çizdi ve her çiçeęi bir noktayla işaretledi. Kelebek parmaęı boyunca yürüdü, antenleri sallanıyordu. Leo ne kadar uzaktan geldięini ve nereye gitmesi gerektięini merak etti.

O öğleden sonra Leo'nun arkadaşı Mira geldi. Uzun siyah örgüleri vardı ve gök mavisi tulum giyiyordu. "Ne çiziyorsun?" diye sordu, sulama kabını tutarak. Leo ona kelebeği gösterdi. "Bu bir kral kelebeği," dedi. "Binlerce kilometre göç ederler, ama yol boyunca dinlenmek ve beslenmek için çiçeklere ihtiyaçları var. Onlar olmadan yolculuklarını tamamlayamazlar." Mira'nın gözleri kocaman açıldı.

Leo ve Mira çiçek aramak için mahallede dolařtılar. řurada burada birkaç çiçek öbeęi buldular, ama aralarında büyük boşluklar vardı. "Çiçekler birbirinden çok uzaksa kelebek birinden dięerine uçamaz," dedi Leo. Haritasına çizgiler çizdi ve çiçek noktalarını birleřtirdi. "Boşlukları daha çok çiçekle doldurmalıyız," dedi Mira. "Kelebek için bir yol gibi!"

Leo'nun bir fikri vardı. "Kelebeklerin dinlenip beslenebileceği güvenli yollar olan çiçek koridorlarının haritasını yapacağım." Bahçeleri, parkları ve boş arsaları birbirine bağlayan dikkatli çizgiler çizdi. Mira tohum ekebilecekleri yerleri işaretleyerek yardım etti. Farklı zamanlarda açan yerli çiçekler dikmeye karar verdiler. "Böylece kelebeğin her zaman yiyeceği olur," diye açıkladı Leo.

Ertesi gün Leo ve Mira tohumlar ve küçük saksılar topladılar. Kapıları çaldılar ve komşularına bahçelerine çiçek dikip dikemeyeceklerini sordular. Bazıları emin olamadı, ama Leo onlara haritasını gösterdi. "Bu kelebeklere ve arılara da yardımcı olacak," dedi. Birçok komşu kabul etti. Kısa süre sonra bütün sokak yardım edenlerle kaynaşıyordu.

Leo parlak turuncu ipek otu, mor koni çiçekleri ve sarı siyah gözlü Susan'lar dikti. Mira her fideyi dikkatlice suladı. "Bunlar küçük mola yerleri gibi olacak," dedi. Leo her yeni çiçeği haritasına çizdi ve noktaları yeşil çizgilerle birleştirdi. Harita her gün daha da renkleniyordu. Kelebek yakındaki bir yaprağın üzerinde dinleniyordu, sanki onların çalışmasını izliyordu.

Haftalar geçti ve çiçekler açmaya başladı. Kelebekler ve arılar yeni bahçeyi ziyaret etti. Leo'nun haritası artık mahallenin her yanına uzanan uzun, kıvrımlı bir çiçek yolu gösteriyordu. Kopyalarını arkadaşları ve komşularıyla paylaştı. "Çiçekleri takip edin," dedi onlara. "Kelebek evine giden yolu böyle bulur."

Bir sabah kral kelebeđi yeniden Leo'nun eline kondu. Kanatları artık daha güçlü görünüyordu. Leo haritasını kaldırdı. "Gördün mü? Bir yolun var," dedi. Kelebek havaya yükseldi ve ilk çiçek öbeđine doğru uçu. Leo ve Mira onun çiçekten çiçeđe konarak yaptıkları koridoru takip etmesini izlediler.

Kelebek her çiçekte dinlendi, nektar yudumladı ve güç topladı. Çitlerin üzerinden ve bahçelerin içinden uçtu, hiçbir zaman bir çiçekten uzaklaşmadı. Leo göğsünde sıcak bir parıltı hissetti. "İşe yarıyor," diye fısıldadı. Mira elini sıktı. "Bir fark yarattık," dedi. Kelebek uzaklarda gözden kayboldu, ama önünde güvenli bir yolculuk olduğunu biliyorlardı.

Günler sonra Leo, kasabanın öbür ucunda yaşayan bir arkadaşından bir resim aldı. Resimde bahçelerindeki bir çiçeğin üzerinde dinlenen bir kral kelebeği vardı. "Bizim mahallemizden geçti!" diyordu not. Leo gülümsedi ve yeni çiçek noktasını haritasına ekledi. Kelebek, birbirine bağlı yaşam alanları sayesinde evine giden yolu bulmuştu.

Leo, yaban hayatının yaşamak ve yolculuk etmek için birbirine bağlı yerlere ihtiyaç duyduğunu öğrendi. Kelebekler, çiçek durakları birbirinden uzaksa hayatta kalamaz. Ama küçük özen davranışları—bir tohum dikmek, bir harita paylaşmak—yaşam alanlarını birbirine bağlayabilir. O ve arkadaşlarının yaptıklarıyla gurur duydu. "Her çiçek önemlidir," dedi Mira'ya.

Mira başını salladı ve sulama kabını aldı. "Gelecek bahar daha çok dikelim," dedi. Yeni haritalar çizdiler ve daha da büyük koridorlar hayal ettiler. Leo, yaban hayatına yardım etmenin tıpkı kelebeğin yolculuğu gibi bir yolculuk olduğunu biliyordu. Ve her yolculuk tek bir adımla—ya da tek bir çiçekle—başlar.

Güneş batarken Leo bahçesinde oturdu ve çiçekler arasında dans eden kelebekleri izledi. Ilık esintiyi hissetti ve arıların yumuşak vızıltısını duydu. Artık buruşmuş ve rengârenk olan haritası kucağında açık duruyordu. Küçük iyilik davranışlarının dünyayı birbirine bağlayabileceğini biliyordu. Ve bir yerde, bir kelebek evine giden yolu buluyordu.